RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0542 van 19 december 2012 in de zaak 1112/0654/A/4/0578

In zake:

- 1. de **gemeente KAPELLE-OP-DEN-BOS**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
- 2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente KAPELLE-OP-DEN-BOS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Cies GYSEN kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Stijn BUTENAERTS kantoor houdende te 1080 Brussel, Leopold II laan 180 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 april 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant van 15 maart 2012 waarbij aan INFRABEL een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het vernieuwen van de onderbrugging 'en voor het afschaffen van de onderbruggingen 'en voor het afschaffen van de onderbruggingen 'en voor het vernieuwen van de aanleg van een langsweg naast de spoorlijn 53 Dendermonde-Mechelen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 oktober 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie LAUWERS die loco advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Valery SCHALENBOURG die loco advocaat Stijn BUTENAERTS verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

De verwerende partij beslist op 9 november 2010 een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

De voorgestelde aanleg van de langsweg heeft een ernstige invloed op de agrarische structuur. Het betreft immers een traject met een lengte van ca. 1,5 km met een maximale breedte van 10m. De inname van een aanzienlijk deel herbevestigd agrarisch gebied kan niet worden verantwoord gelet de ontworpen wegenis onvoldoende ten dienste staat voor de ontsluiting van de landbouwpercelen. De nieuwe weg beschikt immers over een te beperkte breedte van de rijbaan voor modern landbouwalaam. De nieuwe weg kan dus niet beschouwd worden als in overeenstemming met het stedenbouwkundig voorschrift voor agrarisch gebied. Uit de aanvraag blijkt ook niet dat deze nieuwe weg een openbaar karakter heeft, zodat niet kan worden opgemaakt of deze werken van algemeen belang kunnen worden beschouwd. Het dossier bevat ook geen gegevens waaruit blijkt dat de nieuwe langsweg vanuit mobiliteitsoogpunt noodzakelijk is en hoe deze zich inpast in het mobiliteitsplan van de gemeente.

Het KB van 1 mei 2006 waarbij de onmiddellijke inbezitneming van de percelen nodig voor de aanleg van een langsweg die de afschaffing van twee onderbruggingen en de vervanging van een onderbrugging door een koker voor voetgangers en fietsers te

Kapelle-op-den-Bos van algemeen nut wordt verklaard, heeft enkel betrekking op de inbezitneming van de percelen voor de aanleg van de nieuwe langsweg. Dit KB heeft echter geen betrekking op de afschaffing van de onderbruggingen "" en "", zodat deze afschaffing en de daaraan verbonden onderbreking van de 2 bestaande buurtwegen niet als algemeen nut worden beschouwd.

Er is ook geen procedure gekend waarbij de gedeeltelijke afschaffing of herlegging van deze buurtwegen goedgekeurd werd.

Uit bovenstaande motivering blijkt dat het gevraagde niet in overeenstemming is met de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, het ruimtegebruik, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

. . . "

De verzoekende partijen hebben voor de Raad de vernietiging van deze beslissing gevorderd. Bij arrest met nummer A/2012/0541 van 19 december 2012 werd de vordering verworpen.

2. Op 20 oktober 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient INFRABEL (hierna: de aanvrager) bij de verwerende partij een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het vernieuwen van de onderbrugging" en voor het afschaffen van de onderbruggingen "een" mits de aanleg van een langsweg naast de spoorlijn 53 Dendermonde-Mechelen".

Op 17 november 2011 beslist de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant tot gedeeltelijke afschaffing van buurtwegen nrs. 33 en 37 van de atlas van de buurtwegen van de gemeente Ramsdonk.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', deels gelegen in een gebied voor hoofdverkeersvoorzieningen – bestaande spoorwegen, deels in agrarisch gebied, deels in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en deels in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 november 2011 tot en met 21 december 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 27 oktober 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 17 november 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen brengt op 22 november 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 30 november 2011 een gunstig advies uit.

De tweede verzoekende partij verleent op 23 januari 2012 het volgende gunstig advies:

" . . .

Dd. 19 november 2010 werd voor een eerder project een weigering afgeleverd. De huidige aanvraag voldoet aan de opmerkingen die toen werden gemaakt door de afdeling

LAND en inmiddels werd ook de gedeeltelijke afschaffing van de buurtwegen beslist door de deputatie. De elementen die hebben geleid tot de weigering zijn in deze aanvraag niet meer aanwezig.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

-functionele inpasbaarheid

De werken zijn van openbaar nut

-mobiliteitsimpact

Het project heeft een gunstige invloed op de mobiliteit ten opzichte van de bestaande toestand. Fietsers en landbouwvoertuigen kunnen de drukke vermijden.

-schaal

Niet van toepassing

-ruimtegebruik en bouwdichtheid

Blijft ongewijzigd

-visueel-vormelijke elementen

Niet van toepassing

-cultuurhistorische elementen

Niet van toepassing

-het bodemreliëf

Er zijn geringe wijzigingen aan de spoorwegbermen

-hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De aanleg van een ontsluitingsweg voor fietsers biedt een veilige alternatieve verbinding tussen Kapelle-op-den-Bos, Ramsdonk en Londerzeel. Het verwijderen van de metalen bruggen zal een gunstig effect hebben op de geluidsoverlast veroorzaakt door het treinverkeer. Landbouwvoertuigen kunnen de bewoning ten noorden van de spoorwegberm vermijden om de velden te bereiken. Regelmatig gebruik van de tunnels door zwakke weggebruiker is niet aangetoond en het project biedt een aanvaardbaar alternatief. Het voorstel is stedenbouwkundig aanvaardbaar en brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Algemene conclusie

Er kan een gunstig advies worden verleend.

..."

De verwerende partij beslist op 15 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Gelet op de lopende beroepsprocedure bij de minister, tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 17 november 2011 tot gedeeltelijke afschaffing van de buurtwegen nr. 33 en 37 van de atlas van de buurtwegen van de gemeente Ramsdonk, kan deze gedeeltelijke afschaffing niet als definitief worden beschouwd. Zolang er geen definitieve uitspraak is, kan de voorgestelde afschaffing van de onderbruggingen ter hoogte van "" en "" niet worden verwezenlijkt. De afschaffing van beide onderbruggingen heeft immers tot gevolg dat bestaande buurtwegen worden doorgeknipt en dat er ter compensatie een nieuwe langsweg wordt verwezenlijkt. Zolang de gedeeltelijke afschaffing van de bestaande buurtwegen nr. 33 en 37 niet definitief is goedgekeurd, dienen deze buurtwegen open gehouden te worden. Een afschaffing van de onderbruggingen is hiermee in strijd. Een eventuele stedenbouwkundige vergunning kan hier ook niet worden verleend onder voorwaarde dat de gedeeltelijke afschaffing definitief wordt, gelet voorwaarden moeten kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager. De voorliggende aanvraag is niet in overeenstemming met de functionele inpasbaarheid en het mobiliteitsaspect.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 15 maart 2012 betekend aan de verzoekende partijen. Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 27 april 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.
De verzoekende partijen leggen een uittreksel voor uit de notulen van het college van burgemeester en schepenen van 2 april 2012, waaruit blijkt dat beide verzoekende partijen beslissen om een beroep in te stellen bij de Raad. Het college beslist op 2 april 2012 om:

- overeenkomstig artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO "als vertegenwoordiger van de gemeente Kapelle-op-den-Bos", en
- overeenkomstig 4.8.16, § 1, eerste lid, 2° VCRO,

een beroep in te stellen bij de Raad.

2. Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO werd gewijzigd bij decreet van 18 november 2011 en luidde ten tijde van het instellen van het beroep als volgt:

"De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

- 1° de aanvrager van de vergunning of van het as-builtattest, respectievelijk de persoon die beschikt over zakelijke of persoonlijke rechten ten aanzien van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een registratiebeslissing, of die deze constructie feitelijk gebruikt; 2° de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen;
- 3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing:
- 4° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;
- 5° de leidend ambtenaar van het departement of bij afwezigheid diens gemachtigde, voor vergunningen die afgegeven zijn binnen de reguliere procedure, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, § 1, derde lid;
- 6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht."

2. Het belang van de eerste verzoekende partij – artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° VCRO.

De eerste verzoekende partij stelt dat de realisatie van het aangevraagde kadert in haar gemeentelijk beleid, hetgeen zou blijken uit haar overeenkomst met de NMBS die ze heeft goedgekeurd op 13 februari 2002 en uit het feit dat ze bouwheer is van de geviseerde wegeniswerken. Ze stelt dat ze een "apert nadeel" ondergaat doordat de gemeentelijke verkeersinfrastructuur niet vernieuwd wordt terwijl de aanvrager daarvoor de volledige kosten zou dragen.

De eerste verzoekende partij overtuigt in haar betoog dat ze hinder en nadelen kan ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing en toont derhalve aan dat zij als een belanghebbende kan beschouwd worden in de zin van artikel 4.8.16, § 1, 3° VCRO, zoals het gold ten tijde van het instellen van het beroep bij de Raad.

3. Belang van de tweede verzoekende partij – artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 2° VCRO.

De bestreden beslissing werd genomen binnen de bijzondere procedure, zoals bedoeld in artikel 4.7.26 VCRO.

Art. 4.7.26, § 1 VCRO bepaalt dat een vergunning binnen de bijzondere procedure wordt afgeleverd door hetzij de Vlaamse regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, hetzij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De tweede verzoekende partij is in voorliggende zaak niet "een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan" en kan derhalve haar belang niet putten uit artikel 4.8.16, § 1, 2° VCRO.

Het beroep is derhalve onontvankelijk in hoofde van de tweede verzoekende partij. De vordering tot vernietiging wordt hierna derhalve enkel onderzocht voor zover ze is ingesteld door de eerste verzoekende partij.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1.1.4 en 4.3.1, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het redelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, machtsoverschrijding en gebrek aan juridische grondslag.

De verzoekende partij zet uiteen:

"

Artikel 4.3.1, §1 VCRO bepaalt daarentegen in deze duidelijk het beoordelingskader van een stedenbouwkundige vergunning, met name een vergunning wordt geweigerd: ... Nergens worden in het door de Codex bepaalde beoordelingskader de door verwerende partij gehanteerde weigeringsgronden weerhouden.

Daarbij dient erop gewezen dat de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid beperkt is tot dit decretaal bepaalde beoordelingskader met inbegrip van het bestaande planologisch instrumentarium dat reglementaire kracht geniet.

Elke juridische waarde moet namelijk worden ontzegd aan documenten die buiten het wettelijk en planologisch instrumentarium vallen...

Het weigeringsmotief gepuurd uit de strijdigheid van de aanvraag met de Wet van 10 april 1841 op de buurtwegen is dan ook onwettig. ...

Er kan dan ook niet begrepen worden op welke wijze de aanvraag niet in overeenstemming is met de functionele inpasbaarheid en het mobiliteitsaspect, noch enige voorwaarde zou moeten opgelegd.

Bovendien heeft het KB van 1 mei 2006 waarbij de onmiddellijke inbezitneming van de percelen nodig voor de aanleg van een langsweg die de afschaffing van twee onderbruggingen en de vervanging van een onderbrugging door een koker voor voetgangers en fietsers te Kapelle-op-den-Bos van algemeen nut wordt verklaard, ook betrekking op de afschaffing van de onderbruggingen "Estate". ..."

De verwerende partij repliceert:

"

Artikel 28 en 28bis van voormelde wet op de buurtwegen bepalen...

Samen met de bestreden beslissing dient vastgesteld te worden dat hogerbeschreven procedure niet werd afgewacht, in de mate dat tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 17 november 2011 tot gedeeltelijke afschaffing van de buurtwegen nr. 33 en 37 van de atlas van de buurtwegen van de gemeente Ramsdonk, hoger beroep werd aangetekend waardoor deze afschaffing niet als definitief kan worden beschouwd op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Bovendien oordeelde de Raad van State recent nog (RvS 7 oktober 2010, n° 207.975) dat dit beoordelingselement wel degelijk in aanmerking komt bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, waarbij de aanvraag voor de Raad van State de aanleg van een landbouw- en fietsweg betrof.

...

Deze rechtspraak werd zeer recent nog bevestigd in een arrest van 29 september 2011 (RvS 29 september 2011, n° 215.462).

...

Onder de gelding van bovenstaande rechtspraak is ook de verwijzing door verzoekende partijen naar het KB van 1 mei 2006 houdende onmiddellijke inbezitneming van de betreffende percelen, niet dienstig en kan voormeld KB alleszins niet verhelpen dat de procedure tot gedeeltelijke afschaffing van de buurtwegen in casu niet volledig werd doorlopen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

..."

De verzoekende partij dupliceert:

"

Nergens worden in het door de Codex bepaalde beoordelingskader de door verwerende partij gehanteerde weigeringsgronden weerhouden.

Het is dan ook weinig zinvol dat verwerende partij het voormelde tracht te weerleggen door te verwijzen naar artikel 28 en 28bis van voormelde Wet op de Buurtwegen dat niet werd opgenomen in voormeld beoordelingskader.

Verzoekende partij kan ook enkel vaststellen dat in deze bepalingen noch in andere bepalingen van deze Wet een verplichting volgt voor de vergunning verlenende overheid om een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Bovendien moet er op gewezen worden dat op het vlak van de beoordelingselementen waarmee de vergunningverlenende overheid mag of moet rekening houden bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning fundamentele wijzigingen werden aangebracht door het Decreet van 27 maart 2009 tot aanvulling en wijziging van ondermeer het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Niet enkel werd het beoordelingskader thans beperkend opgesomd maar werd ook via de sectorale adviezen een formele link gelegd tussen stedenbouwkundige vergunningsbeslissingen en sectorale wetgeving en beleidsoverwegingen (B. ROELANDTS- en P.-J. DEFOORT, Ruimtelijke ordening anno 2009: nieuwe regels, nieuwe vragen, TROS 2009/54, p.111).

De strijdigheid met een direct werkende norm moet daarbij blijken uit een verplicht in te winnen advies.

Het is gelet de decreetgever met voormelde wijziging de wil had om anders dan voorheen het beoordelingskader van een stedenbouwkundige vergunning duidelijk te bepalen, weinig dienstig van verwerende partij om te steunen op oude rechtspraak van de Raad van State welke betrekking heeft op de toepassing van de stedenbouwwet en het decreet betreffende de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Volgens verzoekende partijen is sinds de beperkende bepaling van het beoordelingskader thans sprake van een quasi gebonden bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid met name bepaalt de VCRO op grond van welke motieven een vergunning kan geweigerd worden (zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Kluwer, Antwerpen 1999, p. 700).

Bovendien was de Raad van State ook reeds van oordeel dat een stedenbouwkundige vergunning en de procedure tot afschaffing van een buurtweg niet met elkaar interfereren. ..."

Beoordeling door de Raad

1. Uit de gegevens van het dossier blijkt en het wordt niet betwist dat de uitvoering van het aangevraagde de wijziging impliceert van twee bestaande buurtwegen. De afschaffing van de onderbruggingen "en "en hebben tot gevolg dat deze buurtwegen worden afgesloten ter hoogte van de spoorlijn 53 Dendermonde-Mechelen.

Artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen luidt als volgt:

"De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelver ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking".

Het wordt niet betwist dat de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 17 november 2011 tot gedeeltelijke afschaffing van de buurtwegen nr. 33 en 37 van de atlas der buurtwegen het voorwerp uitmaakt van een "lopende beroepsprocedure bij de minister".

Uit de aangehaalde bepaling volgt dat het beroep bij de Koning, thans de gewestregering, de beslissing schorst. De vermelde buurtwegen maken derhalve hic en nunc niet het voorwerp uit van een uitvoerbare beslissing tot "afschaffing of wijziging".

2. Het koninklijk besluit van 1 mei 2006 "waarbij de onmiddellijke inbezitneming van de percelen nodig voor de aanleg van een langsweg die de afschaffing van twee onderbruggingen en de vervanging van de onderbrugging door een koker voor voetgangers en fietsers", dat werd genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden, kan niet dienstig ingeroepen worden om de voormelde procedure niet toe te passen. Deze beslissing laat de toepassing van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen immers onverkort.

Artikel 4.3.3 VCRO bepaalt dat indien, hetzij uit de verplicht in te winnen adviezen, hetzij uit het aanvraagdossier, blijkt dat het aangevraagde strijdig is met "direct werkende normen", de vergunning wordt geweigerd of in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen worden opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving. Onder "direct werkende normen" wordt verstaan: "supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is".

Hierboven werd reeds vastgesteld dat het aangevraagde het afsluiten van twee buurtwegen impliceert, zonder dat de procedure voor het afsluiten van deze buurtwegen, zoals bepaald in de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen, werd gevolgd. Het kan derhalve niet ernstig worden betwist dat uit het aangevraagde blijkt dat het strijdig is met "direct werkende normen".

De conclusie van het voorgaande is dat de verwerende partij op goede gronden kon besluiten tot de weigering van de stedenbouwkundige vergunning omwille van de strijdigheid van de aanvraag met de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep van de tweede verzoekende partij is onontvankelijk.
- 2. Het beroep van de eerste verzoekende partij is ontvankelijk maar ongegrond.
- 3. De kosten van het beroep van de tweede verzoekende partij, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de tweede verzoekende partij.
- 4. De kosten van het beroep van de eerste verzoekende partij, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de eerste verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ